

Die Gerechtigkeit aus Glauben

¹O ihr unverständigen Galater, wer hat euch bezaubert, dass ihr der Wahrheit nicht gehorcht, denen doch Christus Jesus vor die Augen gemalt war, als unter euch gekreuzigt?²Das will ich allein von euch lernen: Habt ihr den Geist empfangen durch des Gesetzes Werke oder durch die Predigt vom Glauben?³Seid ihr so unverständlich? Im Geist habt ihr angefangen, wollt ihr's denn nun im Fleisch vollenden?⁴Habt ihr denn so viel umsonst erlitten? Ist es denn umsonst!⁵Der euch nun den Geist darreicht und tut solche Taten unter euch, tut er's durch des Gesetzes Werke oder durch die Predigt vom Glauben?⁶Gleich wie Abraham Gott geglaubt hat und es wurde ihm gerechnet zur Gerechtigkeit.⁷So erkennt denn, dass, die aus Glauben sind, das sind Abrahams Kinder.⁸Die Schrift aber hat es vorausgesehen, dass Gott die Heiden aus Glauben gerecht macht; darum verkündigte sie dem Abraham: "In dir sollen alle Heiden gesegnet werden."⁹Also werden nun, die aus Glauben sind, gesegnet mit dem gläubigen Abraham.¹⁰Denn die mit Werken des Gesetzes umgehen, die sind unter dem Fluch. Denn es steht geschrieben: "Verflucht ist jedermann, der nicht bleibt bei allem, was geschrieben steht in dem Buch des Gesetzes, es zu tun."¹¹Dass aber durchs Gesetz niemand gerecht wird vor Gott, ist offenbar; denn "der Gerechte wird seines Glaubens leben."¹²Das Gesetz aber ist nicht aus Glauben; sondern "der Mensch, der es tut, wird dadurch leben."¹³Christus aber hat uns erlöst von

البر بالإيمان وليس بالأعمال

¹أيتها الغلاطيون الأعبياء، مَنْ رَقَاكُمْ حَتَّى لَا تُذَعِّبُوا لِلْحَقِّ أَنْتُمْ الَّذِينَ أَمَامَ عُيُونِكُمْ قَدْ رُسِمَ يَسُوعُ الْمَسِيحُ بَيْنَكُمْ مَضْلُوبًا؟²أريدُ أَنْ أتعَلَّمَ مِنْكُمْ هَذَا فَقَطْ: أَبَاعْمَالِ النَّامُوسِ أَحَدْتُمْ الرُّوحَ أَمْ يَحْتَرِ الْإِيمَانُ؟³أهكذا أَنْتُمْ أَعْيَاءُ؟ أَبَعْدَمَا ابْتَدَأْتُمْ بِالرُّوحِ تُكْمَلُونَ الْآنَ بِالْجَسَدِ؟⁴أهذا الْمُفْدَارُ اخْتَمَلْتُمْ عَبَثًا إِنْ كَانَ عَبَثًا؟⁵فَالَّذِي يَمْنَحُكُمْ الرُّوحَ وَيَعْمَلُ قُوَّاتٍ فِيكُمْ أَبَاعْمَالِ النَّامُوسِ أَمْ يَحْتَرِ الْإِيمَانُ؟⁶كَمَا إِبْرَاهِيمَ "أَمَنْ بِاللَّهِ وَحَسِبَ لَهُ يَرًّا"،⁷أَعْلَمُوا إِذَا أَنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنَ الْإِيمَانِ أُولَئِكَ هُمْ بَنُو إِبْرَاهِيمَ. وَالْكِتَابُ إِذْ سَبَقَ قَرَأَ أَنَّ اللَّهَ بِالْإِيمَانِ يُبَرِّرُ الْأَمَمَ سَبَقَ قَبَشَرِ إِبْرَاهِيمَ: "أَنْ فِيكَ تَبَارَكَ جَمِيعُ الْأَمَمِ".⁹إِذَا الَّذِينَ هُمْ مِنَ الْإِيمَانِ يَتَبَارَكُونَ مَعَ إِبْرَاهِيمَ الْمُؤْمِنِينَ.¹⁰لَآنَ جَمِيعُ الَّذِينَ هُمْ مِنْ أَعْمَالِ النَّامُوسِ هُمْ تَحْتَ لَعْنَةٍ لِأَنَّهُ مَكْتُوبٌ: "مَلْعُونٌ كُلُّ مَنْ لَا يَبْنِي فِي جَمِيعِ مَا هُوَ مَكْتُوبٌ فِي كِتَابِ النَّامُوسِ لِيَعْمَلَ بِهِ".¹¹وَلَكِنْ أَنْ لَيْسَ أَحَدٌ يَتَبَرَّرُ بِالنَّامُوسِ عِنْدَ اللَّهِ فَطَاهِرٌ: "لَآنَ الْبَارَّ بِالْإِيمَانِ يَحْيَا".¹²وَلَكِنَّ النَّامُوسَ لَيْسَ مِنَ الْإِيمَانِ بَلِ الْإِنْسَانُ الَّذِي يَفْعَلُهَا سَيَحْيَا بِهَا.¹³الْمَسِيحُ أَفْتَدَانَا مِنَ لَعْنَةِ النَّامُوسِ إِذْ صَارَ لَعْنَةً لِأَجْلِ لَأَنَّهُ مَكْتُوبٌ: "مَلْعُونٌ كُلُّ مَنْ عُلِقَ عَلَى خَشَبَةٍ".¹⁴لِتَصِيرَ بَرَكَةُ إِبْرَاهِيمَ لِلْأَمَمِ فِي الْمَسِيحِ يَسُوعَ لِنَتَّالٍ بِالْإِيمَانِ مَوْعِدَ الرُّوحِ.

الناموس يؤدب والمسيح يبرر

¹⁵أيتها الإخوة، يَحَسِبِ الْإِنْسَانُ أَقُولُ: لَيْسَ أَحَدٌ يُبْطَلُ عَهْدًا قَدْ تَمَكَّنَ وَلَوْ مِنْ إِنْسَانٍ أَوْ يَرِيدُ عَلَيْهِ.¹⁶وَأَمَّا الْمَوَاعِيدُ فَقِيلَتْ فِي إِبْرَاهِيمَ وَفِي تَسْلِيهِ، لَا يَقُولُ: "وَفِي الْأَنْسَالِ"، كَأَنَّهُ عَنْ كَثِيرِينَ، بَلْ كَأَنَّهُ عَنْ وَاحِدٍ: "وَفِي تَسْلِيكَ"، الَّذِي هُوَ الْمَسِيحُ.¹⁷وَأَمَّا أَقُولُ هَذَا: إِنَّ النَّامُوسَ الَّذِي صَارَ بَعْدَ أَرْبَعِمِئَةٍ وَثَلَاثِينَ سَنَةً لَا يَنْسِيحُ عَهْدًا قَدْ سَبَقَ فَتَمَكَّنَ مِنَ اللَّهِ تَحَوُّ الْمَسِيحِ حَتَّى يُبْطَلِ الْمَوْعِدُ.¹⁸لَأَنَّهُ إِنْ كَانَتْ الْوَرَاثَةُ مِنَ النَّامُوسِ فَلَمْ تَكُنْ أَيْضًا مِنْ مَوْعِدٍ، وَلَكِنَّ اللَّهَ وَهَبَهَا لِإِبْرَاهِيمَ بِمَوْعِدٍ.¹⁹فَلِمَاذَا النَّامُوسُ؟ قَدْ زِيدَ بِسَبَبِ التَّعْذِيبَاتِ إِلَى أَنْ يَأْتِيَ النَّسْلُ الَّذِي قَدْ وُعِدَ لَهُ مُرَبِّبًا بِمَلَائِكَةٍ فِي يَدٍ وَسِيطٍ، وَأَمَّا الْوَسِيطُ فَلَا يَكُونُ لَوَاحِدٍ، وَلَكِنَّ اللَّهَ وَاحِدٌ.²¹فَهَلِ النَّامُوسُ ضِدُّ مَوَاعِيدِ اللَّهِ؟ خَاسًا، لِأَنَّهُ لَوْ أُعْطِيَ تَامُوسٌ قَادِرٌ أَنْ يُحْيِيَ لَكَانَ بِالْحَقِيقَةِ الْبِرِّ

بِالتَّائُمُوسِ. ²²لَكِنَّ الْكِتَابَ أَغْلَقَ عَلَى الْكُلِّ تَحْتَ الْخَطِيئَةِ لِيُعْطَى الْمَوْعِدُ مِنْ إِيْمَانِ يَسُوعَ الْمَسِيحِ لِلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ. ²³وَلَكِنْ قَبْلَمَا جَاءَ الْإِيْمَانُ كُنَّا مَحْرُوسِينَ تَحْتَ التَّائُمُوسِ مُغْلَقًا عَلَيْنَا إِلَى الْإِيْمَانِ الْعَتِيدِ أَنْ يُغْلَنَ. ²⁴إِذَا قَدْ كَانَ التَّائُمُوسُ مُوَدَّبَنَا إِلَى الْمَسِيحِ لِكَيْ تَنْبَرَّرَ بِالْإِيْمَانِ. ²⁵وَلَكِنْ بَعْدَ مَا جَاءَ الْإِيْمَانُ لَسْنَا بَعْدُ تَحْتَ مُوَدَّبٍ. ²⁶لَأَنَّكُمْ جَمِيعًا أَبْنَاءُ اللَّهِ بِالْإِيْمَانِ بِالْمَسِيحِ يَسُوعَ، ²⁷لَأَنَّ كُلَّكُمْ الَّذِينَ اعْتَمَدْتُمْ بِالْمَسِيحِ قَدْ لَبِسْتُمْ الْمَسِيحَ. ²⁸لَيْسَ يَهُودِيٌّ وَلَا يُونَانِيٌّ، لَيْسَ عَبْدٌ وَلَا حُرٌّ، لَيْسَ ذَكَرٌ وَأُنْثَى، لَأَنَّكُمْ جَمِيعًا وَاحِدٌ فِي الْمَسِيحِ يَسُوعَ. ²⁹فَإِنْ كُنْتُمْ لِلْمَسِيحِ فَانْتُمْ إِذَا تَسَلُّوا إِبْرَاهِيمَ وَحَسَبَ الْمَوْعِدِ وَرَثَةً.

dem Fluch des Gesetzes, da er ein Fluch wurde für uns; denn es steht geschrieben: "Verflucht ist jedermann, der am Holz hängt!", ¹⁴auf dass der Segen Abrahams unter die Heiden käme in Christus Jesus und wir den verheißenen Geist empfangen durch den Glauben.

Das Gesetz und die Verheißung

¹⁵Liebe Brüder, ich will nach menschlicher Weise reden: Man verwirft doch eines Menschen Testament nicht, wenn es bestätigt ist, und tut auch nichts dazu. ¹⁶Nun ist ja die Verheißung Abraham und seinem Samen zugesagt. Er spricht nicht: "durch die Samen", als durch viele, sondern als durch einen: "durch deinen Samen", welcher ist Christus. ¹⁷Ich sage aber dies: Das Testament, das von Gott zuvor bestätigt ist auf Christus, wird nicht aufgehoben, dass die Verheißung durchs Gesetz aufhören sollte, das vierhundertdreißig Jahre danach gegeben ist. ¹⁸Denn wenn das Erbe durch das Gesetz erworben würde, so würde es nicht durch Verheißung gegeben; Gott aber hat's Abraham durch Verheißung frei geschenkt.

¹⁹Was soll dann das Gesetz? Es ist hinzugekommen um der Sünden willen, bis der Same käme, der verheißen ist, und es ist verordnet von den Engeln durch die Hand des Mittlers. ²⁰Ein Mittler aber ist nicht eines Einzigen; Gott aber ist einer. ²¹Wie? Ist dann das Gesetz gegen Gottes Verheißungen? Das sei ferne! Wenn aber ein Gesetz gegeben wäre, das lebendig machen könnte, so käme die Gerechtigkeit wahrhaftig aus dem Gesetz. ²²Aber die Schrift hat alles

eingeschlossen unter die Sünde, auf dass die Verheißung käme durch den Glauben an Jesus Christus, gegeben denen, die da glauben.²³ Bevor aber der Glaube kam, wurden wir unter dem Gesetz verwahrt und verschlossen auf den Glauben hin, der offenbart werden sollte.²⁴ Also ist das Gesetz unser Zuchtmeister gewesen auf Christus hin, damit wir durch den Glauben gerecht würden.²⁵ Nun aber der Glaube gekommen ist, sind wir nicht mehr unter dem Zuchtmeister.²⁶ Denn ihr seid alle Gottes Kinder durch den Glauben an Christus Jesus.²⁷ Denn so viele von euch auf Christus getauft sind, die haben Christus angezogen.²⁸ Hier ist kein Jude noch Grieche, hier ist kein Sklave noch Freier, hier ist kein Mann noch Frau; denn ihr seid alle einer in Christus Jesus.²⁹ Seid ihr aber Christi, so seid ihr ja Abrahams Samen und nach der Verheißung Erben.